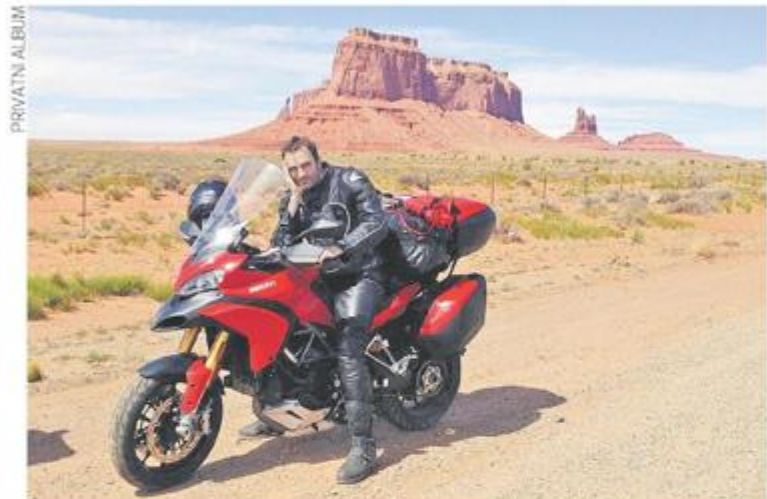

Intervju: Stefan Milenković

Violinistički virtuoz iz Amerike je stigao u Hrvatsku, gdje danas svira u Šibeniku u sklopu turneje "Sloboda"

Strastveni je ljubitelj brzine, a motociklom je proputovao Ameriku

Sa suprugom u Grand Canyonu koji obožavaju

U biografiji ima upisano 600 skokova padobranom

Maja
Car
ZAGREB

To što su ga zvali čudom od djeteta nikada mu nije bilo teret, klasiči vraća ležernu notu koju je imala nekad i ništa u karijeri ne bi mijenjao

Nekadašnje čudo od djeteta i danas je čudo od violinista, virtuoz koji 200 dana godišnje provede na turnejama. On je Stefan Milenković, dječja glazbena zvijezda bivše države, danas 40-godišnji glazbenik koji već 37 godina violinu ne ispušta iz ruku. Iz Amerike, gdje živi, stigao je na hrvatsku turneju u sklopu koje danas u Šibeniku otvara 10. izdanje festivala Musica Appassionata na Tvrđavi sv. Mihovila, a nakon toga nastupa 13. srpnja na Rapskim glazbenim večerima, 14. srpnja na Hvaru, 15. srpnja na Splitskom ljetu i 17. srpnja na Dubrovačkim ljetnim igrama...

Tuste u sklopu turneje "Sloboda klasike" s prijateljem iz vremena Juilliarda i Perlmana, pijanistom Rohanom De Silvom. Što ćete večeras svirati?

Tartinija, Beethovena, Čajkovskog, Wieniawskog i Sarasateja, neke od najvažnijih kompozitora, ali i violinista u povijesti glazbe. Svako djelo je karakteristično za određeni period i ima svoju priču. Program odražava bezvremensko poštovanje klasičnog repertoara, a istovremeno i inovaciju i razbijanje forme koja je bila odlika svih velikih skladatelja. Zato je naziv "Sloboda klasike" prikladan jer je upravo klasika divan spoj tradicije i inovacije.

Dva prijatelja, dva virtuoz. Koji je veći?

Rekao bih da je Rohan veći jer, svaki put kad bih probao njegove košulje, bile bi mi preširoke. (smijeh op.a.)

Na pozornici dajete zabavnu dozu klasiči. Je li to jedan od načina da se ona približi široj publici a da ništa kvalitativno ne izgubi? Pa i Paganini je u svoje

Na Sv. Mihovilu večeras svira s prijateljem sa studija, pijanistom Rohanom De Silvom

SVIRAO SAM PAPI, GORBAČOVU, REAGANU, ALI TRUMPU NE BIH

RESETIRAM SE JOGOM, A PADOBRANOM SKAČEM ZBOG POETIČNOSTI

“To da sam navršio 40, već samo po sebi zvuči ludo, a činjenica da od toga već 37 godina sviram violinu zastrašujuća je!

klasike”

Joga mu je sastavni dio dana, daje mu ravnotežu

TAJNO VJENČANJE
 S gitaristicom Goricom Grozdanić tajno se vjenčao 2014. na Floridi, a potom su za najužu obitelj i prijatelje reprizirali vjenčanje u Italiji jer su im najdraži raštrkani po svijetu

do ba čupao žice dok je svirao i radio show na sceni.

Apsolutno. Iz nekog razloga klasika se u jednom trenutku udaljila od same sebe i postala preozbiljna, zatvorena, s određenom dozom ekskluziviteta koji joj nije bio svojstven u originalnoj formi. Klasici ne nedostaje apsolutno ništa što se tiče kvalitete, atraktivnosti i bezvremenske dubine. Ono što joj nekada fali je samo način na koji se ona predstavlja publici, to je sve, i to je uloga organizatora, ali i samih umjetnika.

Još uvijek se od posla resetirate i kondiciju održavate jogom?

Da, Ashtanga Vinyasa joga je sastavni dio mog dana, i mog života. Osjećam da mi daje sve što mi treba: fizičku kondiciju, fleksibilnost, finu i neutralnu duhovnu higijenu, kao i pozitivan emotivno-psihološki centar od kojega kreću sve druge aktivnosti. Život nas muzičara dosta je intenzivan, i potencijalno neuredan – nemamo redovitu satnicu – tada mi je joga idealan kompanjon jer je možete raditi bilo gdje.

U ratu ste se iz Beograda odselili u Italiju, potom s 20 godina u Ameriku. Gdje vam je danas dom?

Živim između Chicaga i Champaign-Urbane, gde predajem na Sveučilištu Illinois. U ovom trenutku Champaign smatram domom.

Koji su vam obavezni rituali kad dodete u Beograd?

Obvezno moram pojesti jednu Reform tortu koju napravi moja majka. Podvlačim “pojedem”, u smislu cijele torte!

Imate 40 godina, a violinu svirate već 37 godina. Zvuči ludo!

To da sam 25. siječnja navršio 40 već je samo po sebi ludo, a činjenica da od toga već 37 godina sviram violinu je zastrašujuća! S jedne strane neke stvari su puno lakše kada ste tako dugo glazbenik. S druge strane, neke stvari ne postaju nikada lakše, i morate se pomiriti s tim, pogotovo kad se radi o putovanjima i intenzivnim turnejama.

Je li vam epitet muzičkog čuda od djeteta ponekad smetao u

odrastanju?

Ne toliko jednostavnog zato što ja sam sebe nisam nikada tako vidio. A kako sam išao u normalnu osnovnu školu, ni vršnjaci se nisu odnosili drugačije prema meni tako da taj epitet nikada nije postao pravi teret.

Kao klinac ste svirali Reaganu, Gorbačovu, papi Ivanu Pavlu... Biste li zasvirali Donaldu Trumpu? Što mislite o svojem aktualnom predsjedniku?

Najradije ne razmišljam o njemu, i ne, ne bih svirao za njega – a ne vjerujem ni da bi me on ikada to pitao! (smijeh op.a.)

Svojevremeno ste svirali na Stradivariju. Na čemu danas svirate?

Na nevjerojatnoj violini Giovannija Battista Guadagninija iz 1783., iz njegova zlatnog perioda kada je živio i radio u Torinu. To je veličanstven instrument, i jedan od posljednjih koje je ikada napravio. Pošto joj je trebalo održavanje, nisam je ponio u Hrvatsku, već ću je koristiti od kraja kolovoza na dalje. Na ovoj turneji ću svirati na isto tako izvrsnom instrumentu napuljskog majstora Vincenza Postiglionea iz 1880.

Oko 200 dana godišnje ste na putu. Planirate li usporiti?

Navikao sam na taj ritam i postao je sastavni dio mog života. To ne znači da je uvijek lako – naprotiv. Ako sam dugo na turneji, vuče me kući. Ako sam predugo kod kuće, počinje me vući put i avantura.

Drugi ste se put tajno vjenčali 2014., a potom sa suprugom, gitaristicom Goricom Grozdanić, odlučili se na reprizu vjenčanja za obitelj i prijatelje...

Logistički je jedino bilo moguće da se prvo vjenčamo sami na Key Westu, Floridi, a da onda napravimo proslavu za užu obitelj i prijatelje u Italiji. Svi su nam raštrkani po svijetu i ovo je bilo najelegantnije rješenje za sve.

Obožavatelji ste adrenalinskih sportova. Supruga, podrijetlom iz Banje Luke, u biografiji ima sto skokova padobranom, a vi šesto. To vam je ispušni ventil?

Obožavam letenje i nebo, i to mi je jedna vrsta oduška iako ne bih re-

kao da je ventil, već više distrakcija od obveza. To je spoj koji me podsjeća na klasičan nastup: vježbanje, priprema, provjere, vizualizacija... a onda skok i potpuna sloboda, skoro nalik snu. U biti, skačem zbog poetičnosti i simbolike cijelog procesa.

A s druge strane čujem da mrzite visinu. Kako ste prevladali taj strah?

Nikako. I dalje mrzim penjati se na ljestve i mijenjati žarulje, kao i na neku, ne daj Bože, skelu.

Sa suprugom dijelite i strast prema motorima. Nedavno ste prokrstarili Amerikom. Odakle ta zaludenost?

Da, imam Ducati Multistradu 1200 i S4RS Monster 1000. Velika putovanja su čarobno iskustvo, pogotovu u Americi. Preporučio bih svakome da, ako dolazi u Ameriku, ide na zapad – recimo od Colorada pa prema zapadnoj obali – jer takvih krajolika ima rijetko gdje na svijetu. Naravno, ne mora motorom – može i autom! Na motoru je prednost to što iskusite sve ono što prolazite. Promjene temperature, vlage, visine, različite mirise, pogled koji je neograničen jer niste zatvoreni u karoseriji automobila.

I tu hobbijima nije kraj. Odlično plešete tango.

To je fascinantan univerzum energije, biomehanike, psihologije, zvuka i emocije. Komunikacija koja se može razviti u tangu između dva partnera kompleksna je i zabavna i mislim da bi svako trebao probati ga, čak i oni koji možda ne plešu.

Da možete vratiti vrijeme, biste li nešto promijenili u svojoj karijeri?

Ne bih ništa mijenjao jer je sve doprinijelo da budem ono što jesam kao osoba i violinist. Sadašnji trenutak je ionako sve što imamo, a onda je to i polazna točka za bilo kakve promjene.

Iako naša povijest uvijek ostavlja jak utjecaj na nas, istovremeno nismo zavisni od događaja u prošlosti i svakom sljedećom odlukom možemo napraviti promjenu. Naravno, mnogo je lakše to reći nego napraviti, ali vrijedi pokušati.